

РЕШЕНИЕ

№ 2035

гр. Варна, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добрина Петрова

при участието на секретаря Антоанета М. Атанасова
като разгледа докладваното от Добрина Петрова Гражданско дело № 20223110114633 по описа за 2022 година

Предявен е иск от Р. В. Н. срещу „Море 2020“ ООД, ЕИК 202616509 с правно основание чл.200 от КТ за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди, представляващи претърпени болки и страдания, след допуснатото от съда изменение на предявения иск за сумата в размер на **35 000.00 лв.**, настъпили в резултат на претърпяна трудова злополука от 13.06.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на настъпване на трудовата злополука 13.06.2022г. до окончателното ѝ плащане.

Ищцата твърди, че е имала сключен Трудов договор № 141/26.04.2022 г., с ответника „Море 2020“ ООД, на длъжност „чистач/хигиенист“ с място на работа гр. Варна, бул. „Сливница“, ресторант „С.ч.“.

Излага, че на 13.06.2022 г. около 09:00 ч. в работно време и при изпълнение на служебни задължения на обичайното стационарно работно място с ищцата настъпва злополука, призната с Разпореждане № 5104-03-137/12.08.2022 г., издадено на осн. чл. 60, ал. 1 КСО от длъжностно лице при ТП на влязло в законна сила на 23.09.2022 г.

Твърди се, че Р. Н. се качва на стълба, за да достигне и почисти аспирацията в помещение, но стълбата се подхлъзва и работничката пада на земята, вследствие на което получава височинна травма в областта на главата и гръбнака. В резултат на настъпилата трудова злополука 63-годишната пострадала служителка Р. Н., и е получила следните травматични увреждания, а именно: Травма на главата със световъртеж от централен произход, Компресионна фрактура на Л4 (четвърти лумбален /поясен/ прешлен) с оперативно поставяне на костен цимент и Колапс на долната пластинка на Л1 и Л3.

Непосредствено след инцидента пострадалата ищца е прегледана в СО към МБАЛ „Света Анна-Варна“ АД с оплаквания от оток и силни болки в областта на главата и кръста.

Впоследствие е хоспитализирана в Клиниката по неврохирургия към „УМБАЛ Света Марина“ ЕАД- гр. Варна в увредено общо състояние и констатиран вертебрален синдром в травмирания лумбален отдел на гръбнака. Предвид обективното състояние на пациентката, последната е подготвена за оперативно лечение, като под обща анестезия е извършена тежка операция - вертебропластика с костен цимент. Пациентът е изписан с дадени препоръки за избягване на тежко физическо натоварване.

Твърди се, че по повод проявяващия във времето след инцидента световъртеж, ищцата е прегледана от невролог и е назначено специализирано изследване - DEXA скенер, видно от Амбулаторен лист № 22231A02E79A/19.08.2022 г.

Ищцата Р. Н. излага, че за целите на оздравителния процес, се наложило да ползва отпуск по болест, видно от Болничен лист № E2022212466/13.06.2022 г., № E20221642011/28.06.2022г. за временна неработоспособност, за общ период от 69 календарни дни.

Твърди се, че вследствие на настъпилата трудова злополука ищцата Р. Н. е изпитала интензивни и негативни изживявания, още повече като се вземе предвид и внезапното ѝ падане от известна височина. С оглед характера и степента на получената политравма пострадалата е изпитвала интензивни болки в главата и в поясната област, усилващи се при незначителни движения на кръста. Наред с това се установявала болка при палпация на лумбалния отдел. Ротационните движения на торса били силно ограничени и дори невъзможни. Получената травма причинила трайно затруднение на движенията на снагата за продължителен период от време с проявяващ се с различна интензивност болков синдром. По време на постоперативния възстановителен период се наложило пострадалата да бъде поставена в постелен режим за пълно обездвижване на травмираната част на гръбначния стълб. Последното породило необходимостта от първоначално съдействие от близък при извършването на някои от рутинните и ежедневни дейности. С оглед характера и степента на травматичното увреждане възможността за извършване на обща активна дейност и за подлагане на физическо натоварване засегнатата област с каквато и да била интензивност била напълно ограничена. Травмираната област се наложило да бъде поставена на продължителен строг щадящ режим. Придобитата тежка травма създавала значителни неудобства на ищцата и при намирането на удобна поза за сън, в резултат на което последната страдала и от временно безсъние, допълнително рефлектирало отрицателно върху цялостния жизнен тонус и добра кондиция на пострадалата. Освен това се проявявал и световъртеж, което допълнително затруднявало нормалното ѝ придвижване, както и продължителния изправен стоеж. За овладяване на болките в травмираните телесни зони се осъществява системен прием на обезболяващи и нестероидни противовъзпалителни медикаментозни средства - таблетки и мехлеми. Гореописаните травми обаче пораждат известни функционални и двигателни затруднения за доверителката ми и се отразяват крайно отрицателно и върху качеството и начина ѝ на живот за в бъдеще.

Ищцата твърди, че трябва да е подложена на специфичен режим пожизнено с характерните му особености, като възстановителният период при такава травма продължава няколко месеца с характерния двигателен режим и свързаните с него неудобства. Сочи, че пълно възстановяване от придобитата травма не е възможно, като при определени обстоятелства (промяна на метеорологичните и атмосферни условия, минимално физическо натоварване, напредване на възрастта и т.н.) проявяващите се комплексни симптоматика и оплаквания ще се обострят. Възможно е и да настъпят усложнения за в бъдеще, както и да бъдат провокирани и отключени и дегенеративни заболявания в засегнатите зони.

В молбата се излага, че се проявяват посттравматични оплаквания от получените вследствие на трудовата злополука увреждания, респ. налице е индигия за трайни неблагоприятни последици за физиологическия ѝ статус занапред. Случилото се е отразило негативно на психиката на пострадалата. От момента на инцидента се проявили напрегнатост и раздразнителност, още повече като се вземат предвид болничното лечение с осъществена сложна оперативна интервенция и проявяващите се и към момента оплаквания.

С оглед на гореизложеното пострадалият работник Р. Н. е претърпяла значителни неимуществени вреди за изпитани болки и страдания, като пряка и непосредствена последица от настъпилата на 13.06.2022 г. трудова злополука, поради което предявява претенцията си. Претендира разноски.

Ответникът в едномесечния срок за отговор оспорва иска.

Счита иска за неоснователен, поради което го оспорва по основание и по размер. Ответникът не оспорва наличието на трудово правоотношение с ищцата. Излага, че при първоначалното ѝ постъпване на работа на работничката е проведен първоначален въстъпителен инструктаж, както и същата изрично е декларирала с нарочна декларация, че е запозната с длъжностната характеристика на заеманата длъжност, с правилника за вътрешния трудов ред и с правилата за безопасност и охрана на труда в предприятието, както и е поела задължение да ги спазва стриктно. В съответствие с така декларираното, работничката е била запозната с издадените от работодателя актове - „Инструктаж за безопасна работа при почистване и хигиенизиране на р-т С.ч. Черно море" и „Инструкция за безопасно използване на преносими стълби", в които се съдържат изрични правила и инструкции за безопасна работа, които работничката е следвало и е била длъжна да съблюдава.

След настъпване на инцидента с Р. В. на 13.06.2022г., управителя и отговорни служители на работодателя, незабавно са и оказали съдействие, като са проявявали към нея добросъвестност и загриженост. Предложено е да бъде повикана бърза помощ за оказване на адекватна медицинска помощ, но предложението е било отхвърлено от ищцата. Същата е заявила, че сама ще потърси впоследствие ще потърси медицинска консултация. Ответникът твърди, че е предоставил 1250лв на Р. В. Н., представляващи предоставяни финансови средства за заплащане на медицински консумативи, които същата е твърдяла, че са ѝ необходими за възстановяване - колани и др. на стойност 250лв, както и са ѝ предоставени средства в размер на 1000лв за заплащане на направена впоследствие операция.

Ответникът възразява, че ищцата е проявила груба небрежност, когато е била на работното място по време на настъпване на инцидента, е започнала да чисти аспирацията е използвала и поставила подвижна стълба, без да вземе предпазния гумен мокет. Несъблюдаването и неспазването на правилата за работа се приравняват на груба небрежност.

Ответникът излага, че ищцата е отказала хоспитализация след претърпения инцидент. Счита, че отказването на хоспитализация, което е предшествано от отказ за оказване на спешна помощ и лично отиване на лицето до болницата, се приравнява на умишлено самоувреждане. Сочи, че е налице период от почти един месец след настъпване на инцидента, в който е неясно какво се е случвало с работничката и какво е провокирало хоспитализацията ѝ на 07.07.2022г. Противно на житейската логика е да се търси спешна (бърза, неотложна) помощ за инцидент, който е претърпян преди почти един месец. Поради което счита, че липсват данни за причинно-следствената връзка между инцидента, настъпил на 13.06.2022г. и резултата.

Ответникът възразява срещу твърдението на стр.2 от исковата молба, че на ищцата е извършена тежка операция - видно от представената епикриза в самото начало е посочено, че оперативната интервенция е сред тези с малък и среден обем и сложност. Оспорва твърденията от ищцата преживени болки и страдания. Сочи, че следва да се отчете и обстоятелството, че за периода на ползван отпуск по болест, работничката е получавала всички дължими по закон обезщетения.

Ответникът счита, че проявената от работничката груба небрежност по време на работа, неспазване на установените правила и норми за безопасност, както и самоувреждането, което същата си е причинила, неизчаквайки спешна помощ, отказвайки хоспитализация след настъпване на инцидента и непосещаването на контролни прегледи, на основание чл.201, ал.1 от КТ изключват отговорността на представляваното от мен дружество или алтернативно на основание чл.201, ал.2 от КТ водят до намаляване на неговата отговорност за изпитаните от ищцата неимуществени вреди, за чието настъпване сама е допринесла. Моли съдът да отчете, че ищцата сама е допринесла за състоянието си.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното от фактическа и правна страна.

Ищцана Р. Н. е заемал длъжността „чистач/хигиенист“ по Трудов договор № 141/26.04.2022 г., с ответника „Море 2020“ ООД с място на работа гр. Варна, бул. „Сливница“, ресторант „С.ч.“.

Съдът е приел за базспорно между страните и настъпила трудова злополука на 13.06.2022 г. призната с Разпореждане № 5104-03-137/12.08.2022 г., издадено на осн. чл. 60, ал. 1 КСО.

Представена е от ищцата мед. Документация във връзка със здравословното ѝ състояние Лист за преглед на пациент от МБАЛ „Света Анна - Варна“ АД, допълнителен лист за преглед на пациент от МБАЛ „Света Анна - Варна“ АД, искане на рентгенологично изследване, Епикриза, медицински протокол на ЛКК от 13.07.2022г. , Болничен лист №Е20222396778 , Болничен лист №Е20221642011, Болничен лист №Е20222057392 , Болничен лист №Е2022212466 , медицински изследвания от 10.10.2022г, Амбулаторен лист № 22231A02E79A от 19.08.2022г. , ехографски снимки и DEXA скенер

По делото ответникът е представил документация във връзка със здравословните и безопасни условия на труд в предприятието.

От назначената по делото СМЕ, заключението по която съдът възприема като компетентно дадено и безпристрастно се установява, че съгласно медицинската документация съдържаща се в делото, както и останалите документи в делото, вследствие на инцидента от 13.06.2022 г. ищцата е получила контузия на главата без мозъчно сътресение и компресионна фрактура на тялото на Л4 прешлен. По своя характер контузията на главата е лека травма, която преминава за няколко дни без последствия. Компресионната фрактура на тялото на Л4 прешлен се е получила при падането на ищцата от стълбата. Придружаващата остеопороза описана при КТ изследването в УМБАЛ „Св. Марина“ и установена при прегледа на образното изследване е улеснила в значителна степен получаването ѝ. При остеопорозата компресионни фрактури на телата на прешлените могат да се получат при минимални травми или спонтанно от тежестта на тялото. Характеризират се с продължителен болев синдром и постепена кифотична деформация на гръбнака в зоната на засегнатото ниво. С оглед характера на получените травми ищцата е изпитвала интензивни болки в острия период на травмата в продължение на няколко дни, които са били последвани от постоянни тъпи болки в кръста, които са продължили до извършването на вертебропластиката в УМБАЛ „Св. Марина“ на 08.07.2022 г. При постъпването в НХК на УМБАЛ „Св. Марина“, според издадената епикриза, силата на болевия синдром е оценена по скалата (VAS) на 6 точки от 10 възможни, което означава средна степен на интензивност. Приемът на обезболяващи медикаменти зависи от прага на търпимост на болка за всеки индивид и всеки си решава кога и колко да приема обезболяващи медикаменти. В Клиниката по неврохирургия към МБАЛ „Света Анна -Варна“ АД - гр. Варна на 08.07.2022 г. не е извършвана никаква оперативна интервенция, тъй като ищцата никога не е постъпвала в нея. Постъпила е в клиниката по неврохирургия на УМБАП „Св. Марина“, където на 08.07.2022 г. ѝ е извършена перкутанна вертебропластика на четвърти лумбален прешлен. Извършването на процедурата вертебропластика е било показано поради диагностицираната чрез КТ изследване лекостепенна компресионна фрактура на тялото на Л4 придружена от съответен болев синдром. В съвременната спинална хирургия перкутанната вертебропластика (ПВ) с полиметилметакрилат (ПММА) е много добре приета, широко използвана, технологично разработена и безопасна процедура с висок процент добри резултати достигащи до 90%. Функцията на инжектирания костен цимент е да заздравява фрактурирания прешлен и да предотврати по-нататъшното му снемение и от там нарушаване на сагиталния баланс на гръбнака. Що се отнася до страничните ефекти при вертебропластиката може да се каже, че са много и разнообразни и зависят от опитността на

хирурга, който я извършва. Въпреки че ПВ е минимално инвазивна процедура и добре се понася от пациентите, съществува потенциален риск от нежелателни явления и сериозни усложнения. За щастие те не са чести и според много проучвания са от 2 до 10%. Екстравертебралното изтичане на цимент при ПВ е най-честото нежелателно явление и според различните автори достига до 70-90% от случаите, особено при остеолитичните фрактури. В повечето случаи количеството е малко и протича без клинични последици. Екстра вазацията на цимент може да бъде към гръбначно-мозъчния канал, интервертебралните форамени, паравертебралите меки тъкани, съседните дискове или паравертебралната венозна система и може да причини повечето от клинично значимите усложнения довеждайки до коренчева или гръбначно-мозъчна компресия, белодробен емболизъм, дисфагия и др. Описани са и по-редки усложнения като фрактури на педикули, ребра или стернум, пневмоторакс, мастна емболия, дисцит, инфекции, ликворея, мекотъканни хематоми, алергични реакции и др. Повечето от усложненията се разрешават с консервативно лечение, но при някои случаи се налага хирургична декомпресия. В конкретния случай с ишцата, ПВ е направена много добре без никакви странични ефекти. Обикновено след добре изпълнена перкутанна вертебропластика, пациентите остават на легло в продължение на няколко часа, след което спокойно могат да се изправят и да се придвижват самостоятелно без да се нуждаят от чужда помощ. При такава травма няма причина да се наблюдава нарушение на съня. Перкутанната вертебропластика (ПВ) с полиметилметакрилат (ПММА) е минимално инвазивна процедура, а не оперативна интервенция, наложила се през последните години при лечението на болезнени остеопоротични, неопластични (миелом, лимфом, хемангиом, метастази) или травматични вертебрални компресионни фрактури, най-често в торакалния и лумбалния отдел на гръбначния стълб. Предимствата на ПВ пред отворената спинална инструментация са минимална инвазивност, бързо облекчаване на болката, реконструкция на височината на прешлена, бърза дехоспитализация, ниска цена и др. По своята същност ПВ не е оперативна интервенция а процедура, която се извършва под рентгенов контрол, като с помощта на специална игла през кожата се прониква до педикулите и тялото на прешлена, където под налягане се инжектира костния цимент, който е в полутечно състояние. След вкарването му в тялото на прешлена след около 8-10 минути циментът се втвърдява, като при втвърдяването му се отделя температура достигаща до около 100° С. При тази температура всички нервни окончания на тялото на прешлена некротизират. На това се дължи и липсата на болки след ПВ. След такава процедура не може да има трайно затруднение в движението на снагата, както е в конкретния случай. В случая се е стигнало до лекостепенна компресионна фрактура на тялото на Л4 на фона на остеопоротични промени на прешлените. Компресионната фрактура представлява травматично намаление на височината на тялото на прешлена. Получената при инцидента компресионна фрактура на Л4 не е голяма и не е нарушила съществено сагиталния баланс на гръбнака, който преморбидно е бил нарушен от съпътстващата деформираща спондилоартроза и многоетажна стеноза установени на направната на 28.10.2022 г. МРТ. По тази причина не се е стигнало до ограничаване на движенията, а до среден по интензивност болев синдром. В конкретния случай е трябвало ишцата да постъпи в болницата още в деня на инцидента, както ѝ е било предложено, но тя е отказала, и да ѝ се направи ПВ във възможно най-кратки срокове, за да се избегне по-нататъшно евентуално намаление на височината на прешлена и появата на кифоза. Тази процедура се извършва именно за да се заздравят прешленото тяло и да се премахне болевия синдром. Обикновено след ПВ пациентите веднага се вертикализират и на следващия ден се изписват на собствен ход без оплаквания. Доколкото DEXA - скенера се използва за измерване плътността на костната система и диагностициране степента на остеопорозата. След извършването на процедурата ПВ би трябвало ишцата да е възстановена напълно, защото такава е целта на процедурата, а и по литературни данни успеваемостта на ПВ е над 90%. Вследствие на травмата не. Може да се засилват болевите

оплаквания дължащи се на съпътстващата деформираща спондилоартроза и многоетажна лумбална стеноза, както и на дисковата херния на ниво L5-S1. Теоретично не е възможно при обективното състояние на пострадалата настъпване на усложнения за в бъдеще. Травматични увреждания на гръбначния стълб не могат да провокират дегенеративни изменения, тъй като имат различна етиология и между тях няма нищо общо. Според съвременните проучвания дегенеративните промени на структурите и тъканите оформящи гръбначния стълб започват да се развиват още на 15 годишна възраст и по-бавно или по-бързо прогресивно напредват през целия човешки живот. При прегледа на КТ изследването на ишцата от МБАЛ „Св. Марина“ Варна, както и на МРТ изследването от 28.10.2022 г. направено също в МБАЛ „Св. Марина“, установих, че същата страда от тежко изразени спондилоартрозни промени изразяващи се в многоетажна костна и мекотъканна стеноза на лумбалния гръбнак, както и от медианна дискова херния на ниво L5-S1 с почти пълна облитерация на гръбначно мозъчния канал. На Същата МРТ се установява, че ПВ е изпълнена много добре. Безспорна степента на уврежданията и поседиците от тях, както и интензитета на болките и страданията биха били същите, ако ишцата беше използвала услугите на бърза помощ, вместо да отиде лично до болницата, както и ако не беше отказала хоспитализация. Запознах се с рентгеновите снимки на ишцата в деня на инцидента на 13.06.2022 г. направени в СО на МБАЛ „Света Анна - Варна“, както и с КТ изследването на 07.07 2022 г. в МБАЛ „Св. Марина“, както и с МРТ на лумбален гръбнак от 28.10.2022 г. след ПВ. При постъпването в МБАЛ „Св. Марина“, рентгенови снимки на лумбалния гръбнак на ишцата не са превени, а е направена КТ на лумбалния гръбнак с костен прозорец. Общеизвестно правило е, че не могат да се сравняват едни и същи патологични обекти с различни по вид образни изследвания и направените изводи винаги са условни. Въпреки това мога да преценя, че не е настъпило съществено изменение във височината на прешленото тяло за периода между 13.06.2022 г. и 07.07 2022 г. Въпреки, че представеното второ копие е по-нечетимо от първото може да се отговори, че поставената диагноза напълно отговаря на резултатите от образното изследване. Компресионната фрактура на L4 е била диагностицирана още при изследването в СО на МБАЛ „Света Анна - Варна“ АД - гр. Варна в деня на инцидента. Предложена ѝ е хоспитализация с цел лечение на фрактурата, но тя е отказала. Собственоръчно е написала в листа за преглед „Отказвам да вляза в болницата“ и се е подписала. При фрактурите на прешлени стабилизиращата интервенция трябва да се направи в максимално кратки срокове, за да се избегне увеличаването на травматичните поражения на прешлените.

От показанията на разпитания по делото свидетел по искане на ищеца Р.Д. Н., дъщеря на ишцата, ценени с оглед разпоредбата на чл.172 от ГПК и доколкото не противоречи на останалия доказателствен материал се установява, че същата е видяла майка си месец след операцията. Ишцата Р. Н. не можела да се движи, постоянно се оплаквала от болки в кръста, ребрата и прешлените. Съпругът ѝ се грижил за нея, помагал във всичко и към момента. Преди операцията ишцата била здрава и нямала оплаквания. След операцията емоционално е добре, в депресия е на нервна основа, има високо кръвно, забравя, говори несвързано. Още има болки в кръста.

От показанията на водения от страна на ответника свидетел – И.Д.Т. се установява, че познава Р. Н. преди още да постъпи на работа при ответника. В деня на злополуката свидетелката е била на работа с ишцата, която почиствала в кухнята. Помислила си, че ще почиства и стълбата. Чула силен тропот и когато се обърнала видяла Р. Н. на земята. Тя лежала на земята. Постояла на земята, с помощта на свидетелката станала и седнала на стол, казала, че я боли малко главата. Свидетелката предложила да извикат бърза помощ, но пострадалата отказала. Съгласила се да отиде до спешното. Свидетелката излага, че на разположение е имало гумени килимчета, които се полагат под стълбата, но пострадалата не е била сложила такова. Пострадалата сама се качила по стълбите нагоре до съблекалнята и после слязла надолу и напуснала помещението. Когато свидетелката се обърнала, стълбата

си стояла, а ищцата била паднала.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Злополуката с ищеца е призната за трудова с разпореждане на НОИ по чл. 60, ал.1 КСО, което е индивидуален административен акт относно характера на злополуката като трудова, а от друга страна е официален удостоверителен документ за установените в него факти, поради което не следва в настоящото производство да се преразглежда въпросът дали увреждането е в причинна връзка с извършваната работа по трудово правоотношение./така в решение № 410/29.06.2010 г. на ВКС-ГК -Трето г.о. по гр.д.№ 599/2009 г., постановено в производство по чл. 290 и сл.ГПК; решение № 1247/09.12.2008 г. на ВКС-ГК-Трето г.о. по гр.д.№ 4465/2007 г. / .

Причинната връзка между претърпените вреди и трудовата злополука обаче е в доказателствена тежест на ищцата, а с проведеното от нея пълно главно доказване несъмнено се установява такава по отношение на претендираните за обезщетяване болки и страдания от самата злополука.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди от трудова злополука следва да се основава на критериите за справедливост по чл. 52 ЗЗД. По отношение на размера на обезщетението, съдът съобрази тежестта на претърпените болки и страдания от пострадалия, вида и характера на увреждането, периода на проявяване на последиците, периода на оздравителен процес. Всички тези обстоятелства обосновават извод за болки и страдания, претърпени от ищеца, поради което с оглед на разпоредбите на чл.52 и чл.51, ал.2 от ЗЗД и съобразно обичайната съдебна практика, съдът по справедливост определя размера на обезщетението за претърпените от пострадалия неимуществени вреди в размер на 25 000 лева. Съдът съобразява и икономическата конюнктура и инфлационните процеси, които влияят на стойността на парите като средство за адекватно обезщетяване на пострадалия. Горепосочените критерии са наложени трайно в практиката - още в ППВС № 4/1968 г. и доразвити в редица решения на ВКС . Принципът на справедливо обезщетяване изисква репарирание на онези вреди, които пострадалият е понесъл непосредствено от злополуката, които търпи понастоящем и които са предвидими и в бъдеще.

Съобразява се и заключението на експерта, че след извършване на процедурата ПВ би трябвало ищцата да е възстановена напълно, защото това е целта на процедурата, а и по литературни данни успеваемостта на ПВ е над 90%. Съдът кредитира изцяло заключението в тази част. Взимайки предвид, че в ЕР №91451 от 75 190423 на УМБАЛ Света Марина –варна ЕАД на Р. В. Н. е определена намалена работоспособност 50% при водеща диагноза и общо заболяване „вторично злокачествено новообразование на черния дроб“. Съдът взима предвид и отказа на ищцата при посещението ѝ в деня на злополуката в Спешен център да постъпи в болница, както и че контузията на главата е лека травма, която преминава за няколко дни без последствия. Следва да се отчете и обстоятелството, че по своята същност ПВ не е оперативна интервенция а процедура.

По релевираното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат:

Съгласно разпоредбата на чл. 201, ал. 2 КТ отговорността на работодателя може да се намали, когато работникът е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. Грубата небрежност е форма на вината - работникът или служителят не е положил дължимата грижа за безопасност, която и най-небрежният би положил; тя е налице, когато не е положена никаква грижа за безопасност, защото дори и най-небрежният би положил някаква грижа.

Безпротиворечиво се приема, че в областта на частното право /част от което е и трудовото/ грубата небрежност е квалифицирана степен на небрежност. Релевантно за обикновената небрежност е неполагането на дължимата грижа /най-често тази на добрия стопанин/, а грубата небрежност се характеризира с неполагане и на най-елементарната грижа, тази, която и най-небрежният човек би положил за своите работи. И двете степени на небрежността имат предимно обективен характер, поради което те се извеждат от поведението на дееца в конкретната фактическа обстановка, а в по-малка степен е от значение наличието на съответно субективно отношение /интелектуален момент/. При трудова злополука намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване при допусната груба небрежност - липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и мерки за безопасност. Съгласно чл. 154, ал. 1 ГПК, работодателят, въвел възражение за съпричиняване от страна на работника, следва да докаже, че трудовата злополука е настъпила и поради проявена от работника груба небрежност при изпълнение на работата, т. е. при условията на пълно и главно доказване работодателят трябва да установи не само, че работникът е допуснал нарушение на правилата за безопасност на труда, но че е извършвал работата при липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и мерки за безопасност. Изводът за съпричиняване от страна на работника не може да почива на предположения, нито може да се обоснове само с допуснати от него нарушения на правилата за безопасност - работникът е допуснал груба небрежност само в случаите, когато поведението му съставлява тежко нарушаване на задължението да положи дължимата грижа при изпълнение на работата. Преценката за положената грижа е в зависимост от конкретните обстоятелства, при които е настъпила злополуката, от поведението на работника, съпоставено с доказателствата как е следвало да процедира и в резултат на кои негови действия е настъпила вредата. Не всяко нарушение на правилата за безопасност на труда мотивира приложение на чл. 201, ал. 2 КТ, а само подчертано субективното отношение на пострадалия, довело до осъществяване на грубата небрежност от негова страна, като елемент от неговото виновно действие. Неизпълнението или лошото изпълнение на задълженията по безопасност на труда е основание за съпричиняване по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, вр. чл. 49 от ЗЗД. Отговорността на работодателя по чл. 200 от КТ и на работника при съпричиняване по чл. 201 от КТ има съществени различия, доколкото отговорността на работодателя е безвиновна, а на работника се ангажира само при груба небрежност. Макар и от обективна страна действията на работника да нарушават някои правила на безопасност на труда, необходимо е и негово субективно отношение към действието под формата на груба небрежност-самонаД.ост, т. е. да е съзнавал, че нарушава установени изисквания за безопасност и че с действията си може да причини вредоносен резултат, но да мисли да ги предотврати. Грубата небрежност е налице, когато не е положена никаква грижа за безопасност, защото дори и най-небрежният би положил някаква грижа.

В конкретния случай работодателят е релевирал възражение за съпричиняване по смисъла на чл. 201, ал. 2 от КТ при заявено твърдение за нарушаване на инструкция за безопасно използване на преносими стълби, като ищцата не е поставила гумена подложка

под стълбата преди да се качи на нея.

Свидетелката И.Т., която всекидневно работи, като готвач в същото помещение излага: „Обикновено почистват сутрин и така нататък. Почти всеки ден да кажа, в който отивам сутрин на работа, понеже предишната вечер колегите □, които са били втора смяна мият кухнята, защото става ужас, някъде остава локвичка вода и сутрин това нещо се забърсва в мопа. Общо взето пода е влажен.“ Същата излага, че подложка трябва да се сложи, още повече, че и пода е бил мокър, като обичайно и стълбата се придържа от друга колегка за безопасност. В случая безспорно се установява, че ищцата не е изпълнила предписанията за безопасни условия на работа, като същевременно същата работейки от няколко месеца следва, че е имала и преки и непосредствени впечатления за начина на работа. Обстоятелството, че стълбата не е била паднала не води до извода, че същата е била стабилна, тъй като падане би могло да се случи не само поради хлъзгане на стълбата, но и поради незаступореност и стабилност при липсата на подложно килимче.

Изложеното аргументира становище, че с това поведение ищцата е нарушила правилата за безопасност, а нейното поведение представлява допусната груба небрежност, в пряка причинна връзка с която е настъпило процесното увреждане. По този начин пострадалата е нарушила правилата за безопасност на труда, задължение за което ѝ е вменено с разпоредбата на чл. 126, т. 6 КТ, неполагайки с това грижа, каквато и най-небрежният в такъв случай би положил. При преценката за степента на съпричиняване тя в конкретния случай съставлява 20 % съпричиняване на вредоносния резултат.

Поради което искат за заплащане на неимуществени вреди се явява основателен в размер от 20 000 лева и отхвърли за горницата над тази сума до претендираните 35 000 лв.

По разноските:

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и направеното искане, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените в исковото производство разноски.

На основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, на адв. Я. Д. Д. от САК следва да се присъди минималния адвокатски хонорар определен по чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за сумата от 2200 лева в производството.

Следва да се присъдят и направените разноски от бюджета на съда в размер на 351,80 лв. и сумата от 800 лв. за дж.такса на осн.чл.78, ал.6 от ГПК.

На ответника следва да се присъдят на осн. чл.78, ал.3 от ГПК, съобразно с отхвърлената част от иска, сумата за внесен депозит за в.л. от 400 лв. или в размер на 171,43 лв.

Направено е възражение от ищеца за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от ответника. Съгласно чл.1 от Наредбата №1/9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възнаграждението за оказаната от адвокат правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента , но не

може да бъде по-малко от определения в същата минимален размер за съответния вид правна помощ. Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.5 от ГПК, ако заплатеното от страна възнаграждение е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Съобразно Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, при намаляване на подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение, поради прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК, съдът не е обвързан от предвиденото в § 2 от Наредба №1/ 09.07.2004 г. ограничение и е свободен да намали възнаграждението до предвидения в същата наредба минимален размер. В случая се касае до адвокатско възнаграждение, което определено съобразно нормативната уредба Наредбата №1/9.07.2004г. по чл.7, ал. 2, т.3 от Наредба №1/04г., в минимален размер е 3450 лв. без ДДС. Предвид размера на заявения иск, фактическа и правна сложност на делото и броя проведени съд. заседания, заплатеното адв.възнаграждение от 3450 лв. е в минимален размер и не следва да се намали поради прекомерност. Съответно на ответника да се присъди сумата от 1478,57 лв. за заплатено адв. възнаграждение, дължимо съразмерно с отхвърлената част от иска.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Море 2020“ ООД, ЕИК 202616509 да **заплати** на Р. В. Н., ЕГН ***** сумата от **20 000 лева (двадесет хиляди лева)**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания в резултат на претърпяна трудова злополука на 13.06.2022г., призната за такава с Разпореждане № 5104-03-137/12.08.2022 г., издадено на осн. чл. 60, ал. 1 КСО, на основание чл. 200 от КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.06.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като **отхвърля** иска за горницата над 20 000 лева до претендираните 35 000 лева.

ОСЪЖДА „Море 2020“ ООД, ЕИК 202616509 да **заплати** на адвокат Я. Д. Д. от САК сумата в размер на **2200 лв. (две хиляди и двеста лева)**, възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА.

ОСЪЖДА „Море 2020“ ООД, ЕИК 202616509 да **заплати** по сметка на ВРС сумата от **800 лв. (осемстотин лева)**, представляваща държавна такса и сумата от **351,80 лв. (триста петдесет и един лева и осемдесет стотинки)**, представляваща разноски от бюджета на съда на осн.чл.78, ал.6 от ГПК.

ОСЪЖДА Р. В. Н., ЕГН ***** да **заплати** на „Море 2020“ ООД, ЕИК 202616509 сумата от **1478,57 лв. (хиляда четиристотин седемдесет и осем лева и петдесет и седем стотинки)**, за заплатено адв. възнаграждение, както и сумата от **171,43 лв. (сто седемдесет и един лева и четиридесет и три стотинки)**, разноски за възнаграждение на в.л., на осн. чл.78 ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____